

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljake zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglast

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasti itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaste sprejema upravnništvo. Naročnino in oglaste je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Dunaj 25. V današnji seji izvrševalnega odbora desnice je ministerski predsednik grof Thun obrazložil sedanje stanje pogodbenih pogajanj; debata o pogodbi se je danes končala. Prihodnja seja bode v soboto; ista je izključno namenjena jezikovnemu vprašanju.

Dunaj 25. Današnje seje izvrševalnega odbora desnice stase udeležila ministerski predsednik grof Thun in trgovinski minister baron Dipauli. Obvestilo o tej seji se glasi: Razgovor o vprašanjih, o katerih so s početka hoteli razpravljati, se je z ozirom na sedanji politični položaj odložil; glede nagodbe z Ogersko pa so po podrobni debati sklenili sledeče: Izvrševalni odbor izraža znova, da je večina pripravljena pospeševati z vsemi močmi, da se sklene nagodba, pravična in primerna obema deloma monarhije; isti odbor obžaluje, da se nagodbene predloge niso mogle rešiti parlamentarnim potom; odobrava stališče, katero je zavzela vlada v sedanjem pogajanju z Ogersko ter je pripravljen, da vlado v tem vedno podpira.

Izvrševalni odbor bo prihodnje dni nadaljeval svoje delo.

Dunaj 25. Cesar je vsprejel ob treh popoldne ministra zunanjih stvari, grofa Goluchowskega. Grof Goluchowski se je popoldne posvetoval z ogerskim ministrom-predsednikom pl. Szellom. Finančnega ministra dra. Kaizla je cesar sprejel ob polutreh. Dr. Kaizl je potem konferiral z ogerskim finančnim ministrom pl. Lukaesem.

Budimpešta 25. Ogerski brzjavni korespondenčni bureau javlja z Dunaja: Nj. Veličanstvo cesar je sprejel danes predpoludne oba ministerska predsednika, grofa Thuna in pl. Szella. Glede nagodbene vprašanja ni prišlo še doslej do nobene

odločitve. Ogerski ministri ostanejo do nedoločene časa na Dunaju.

Berolin 25. »Wolffov bureau« poroča iz Pekinga: Cesarski razglas potrjuje pogodbo o grajenju in prometu železnice Tientsin-Tsing-Kiang, sklenjeno med zastopniki nemško-angleških sindikatov in kitajskimi železničnimi ravnatelji.

Berolin 25. »Wolffov bureau« javlja iz Aprije: Samojška komisija je prispela 13. t. m. semkaj. O njenem prihodu se je naznanilo premirje med nasprotnima strankama deželanov.

Pariz 25. Zbornica je sprejela zakonski načrt, po katerem se imajo podeliti članom Marchandove misije kolonijalne svetinje.

London 25. »Reuterjev bureau« poroča iz Aprije: Samojška komisija je imela svojo prvo sejo. Kralj Mataafa je pozdravil komisijo pisnim pismom.

Rim 25. (Komora.) Podpredsednik Palberti čita pismo Zanardellijevo o odložitvi predsedništva. Ministerski predsednik naglašja potrebo, da se reši proračun čim prej ter da se razpravlja nemudoma o političnih predlogih. Glede kitajskega vprašanja izjavlja, da si pridržuje vlada, da znova prične pogajanja ter to vprašanje reši ugodno, ter zahteva, da se preloži interpelacije glede zunanje politike ter začne z drugim čitanjem političnih predlog. Komora je sklenila, da ne sprejme demisije Zanardellijeve.

Seja se je pretrgala, ministri so se podali v senat, kjer je podal ministerski predsednik podobne izjave. Potem se je seja znova odprla. Podpredsednik čita pismo Zanardellija, da vzdržuje svojo demisijo. Ministerski predsednik zahteva, da se za volitev predsednika zbornice določi dan 30. t. m. Po kratki debati se je ugodilo želji vlade ter določil navedeni dan za volitev predsednika.

živelo dolgo, ker je jako šibko in slabo, bila je tega skoro vesela, kar se je prav čudno zdelo pametni starki.

Vse to se je seveda zvedelo prav po vsej vasi in ko je otrok v resnici umrl, obiskavalo je malega mrlička kar od sile dosti kropilecev.

In vsi ti in vse te so imeli oči, prav dobre oči in opazili so nekaj prav zanimivih stvari. Delkin je malo govoril, njegova žena se je skrivala in stara dva sta dejala, da je najpametneje, kar je mogel mali Jurče storiti, to, da je umrl.

In iz teh in še drugih dejstev se je sklepalo po vasi, da je mali Jurče prav o nepravem času prišel na svet in ker je mladi Delkin tako reči izčezel, zmislile so si zastopnice vaše krončile; in ono.

No, v kratko povedano: ljudje so mlademu Reichu napisali ta greh na rovaš. Če po pravici, tega seveda ni vedel nihče, ker so vsi Delkinovi molčali, kakor grob; resnica pa je, da so o tej priliki prišli še drugi grebi fabriške gospode na rešeto in teh ni bilo malo.

— Bog se usmili, ta spridena gospoda! —

— Da, da, taki so! —

— In to pohujšanje! —

— Lepi vzgledi! —

— O, o, o! Človeka je kar groza! —

— In fabriške delavke so tudi že vse pokvarjene! —

Zgodovinske črtice.

(Po Jos. Aph-ovi knjigi: Slovenci in 1848. leto.)

(Dalje.)

8. Plemstvo.

V prejšnji številki sem rekel, da je bil naš narod razkosen, ko nas je zbudila iz spanja revolucija l. 1848. Ob pedesetletnici praznovanja našega narodnega življenja sem pokazal na veliko potrebo, da se združimo. Združitev se mora izvršiti najprej, kakor sem že dokazoval v prejšnjih člankih, mej nami Slovenci, v »Združeno Slovenijo« — in potem tudi z najbližjim nam narodom — hrvatskim. Rekel sem tudi, da Slovence je že zjediniel jezik; ker nam pa Nemci vedno usiljujejo le nemški kakor občevalni jezik, učimo se raje tudi ruski, ker nam je veliko lažji, učimo se ga radi slovanske vzajemnosti — a o vsem tem v poznejših člankih. Vrnimo se raje k predmetu.

Rekel sem že, da je bil naš ubogi narodnič ohromljen, ko mu je zasijalo solnce ustajenja.

«Ohromljen pa je bil najprej v socialnem oziru, kajti nismo imeli vseh stanov, ki so bistveni deli zdravega narodovega telesa, izvršujoči različne naloge narodnega života. Plemstvo smo bili izgubili popolnoma in prišli torej ob tisti stan, ki je bil do nove dobe narodom voditelj v politiki in v vojni in omiki in reprezentant narodne samobitnosti in samouprave, dasiravno često sebično braneč stanovske svoje predpravice, ki jih je uničila nova doba; a pravice plemstva so bile dragoceni zaklad, ki je pripadel srečnim mu dedičem — narodom. Kar je bilo poprej samo lastnina majhnemu broju, razdelila je konstitucionalno — demokratska revolucija med vse državljane. So pa li Slovenci mogli javiti se dediči po umrlem plemstvu? Je-li bilo kako plemstvo, kojemu dedič je bil narod

— Na prste se lahko šestejejo poštena dekleta naše vasi! —

— Metnikova Pavla, Klobčarjeva Nežika, Dolarjeva Nana, kako so bile prej pridne, zdaj pa ta sramota! —

— In greh, greh! —

— Ubogi starši! —

— Oh, da je moja taka, ubil bi jo! —

— In moj bi zavil vrat! —

— Vsaki dan ji pripovedujem, naj bo pametna! —

— In moj jo vselej nabije, kadar je zvedel, da govori s kakim fabriškim! —

— Oh, da, ti otroci, samo za pokoro so! —

— In še dekleta! Moj Bog, človek ni nikdar kipestrog! —

— Da, pa z Bogom! —

— Z Bogom! —

Sosede so se ločile ter potem malo dlje ponavljale isti pogovor s kako drugo.

Bil je res križ tiste dni v Zavodah. Dekleta se niso smela ni ganiti.

— Pa ti si zadnjič tudi govorila z jednim od fabrike! —

— In ti se pajdašiš s to in to! Le pogledi mi jo še enkrat! —

In oče je jezno stisnil pest, mati pa je trdo sunila svojo punico, da bi se je boljše prijeli ti modri nauki. (Pride še.)

P O D L I S T E K.

Na kmetih.

13

Spisal Poluks.

IV.

J. Bog se usmili, to je bil vrišč v vasi.

Mladi Delkinov gospodar, ki se je oženil pred pol letom, je dobil sina.

Človek bi mislil, da vse preide z nekaj šebetanjem med starejšimi babnicami in s pol škodoželjnim muzanjem nekdanjih sovrstnic mlade Delkinovke.

Pa glej ga, kar ni se dalo in ni se dalo pomiriti razjarjeno in živahno debatanje v zavodskih kuhinjah in dvoriščih.

Mladi Delkin je hodil malo čuden okrog že pravej časa sem.

Imel je prej ženo rad na žive in mrtve, a sedaj je skoro pogledal ni.

Otroka kar ni mogel trpeti in kadar ga je slišal, proklinjal ga je, da bi bilo človeka strah, čeravno ni bila kletev njegova navada.

Njegova mati tudi ni kar nič več hvalila tace, če tudi jo je prej povzdigala v deveta nebesa, ker je plega mladega obraza in pridnih rok prinesla tudi kaj evenkajočega k hiši.

Bilo je res čudno vse to.

Otroka ni bil vesel nikdo, to je bilo res. Niti mlada mati ne, ki je imela vedno objokane oči. Ko je vaška babica dejala, da otroče ne bo

slovenski? Ne, **postavni** dedič plemstvu slovenske zemlje ni mogel biti narod slovenski; postavni dedič tujih in potujčenih naših «stanov» je bil namreč nemški princip, težej za gospodvom v državi, opirajoč se na zaprašene listine **zgodovinskega prava**. Razumeva se, da revolucija ne priznava vselej tega prava in odkazuje dedščino drugim nego postavnim dedičem, pozivajoč se na čilo pravo — **prirodno**.

«Plemstvo naše, odtujeno narodu in narodnim interesom, uporabljalo je svoje sile in svoj vpliv zgolj v prid stanovskim svojim predpravim in gmotnim in političnim koristim. Italijan, Francoz itd. smel se je radovati videči, kako vrlo napreduje njegovo plemstvo in kako radodarno in blagodušno pospešuje narodno korist v svesti si vkupnosti kulturnih interesov plemstva in naroda; a narodu našemu je baš gmotno bogateče plemstvo bilo v kvar. Njegovo bogastvo ni rodilo sadu narodu, nego čim bolj je bogatelo, tem bolj je ošabno preziralo nižje stanove, tem bolj so se mu množila sredstva za pospeševanje potujčujočih nakan njegovih; iz šol, ustanovljenih po stanovih, luč prosvete ni prodrla v narod; zagrnili so jo z zastarom nemščine, laščine in latinščine, da je svetila samo kôpi izvoljencev, sedečih v širini te luči; ako so se pa ti izvoljenci ozrli na okrog, videli so samo temo in niso ugleдали naroda ali pa ga niso hoteli videti, držeč se gesla: «Odi profanum vulgus et arceo».

«Moči svoje, žilavost svojo je pa ono plemstvo vendar-le zajemalo iz zdravega jedra narodovega; ob potu slovenskega ratarja je živel plemstvo nemško, laško in madžarsko; za slovenski narod je bil gmotni dobiček onega plemstva naravnost izguba; bogateč plemstvo je bil narodsam sebi škodljivce, pospešujoči lastno potujčevanje: koristi plemstva so bile koristi tuje narodnosti, ki se je po njem na mnogobrojnih krajih zajedala v telo naše».

Tako naš zgodovinar. Dandanes hvalimo lahko Boga, da nimamo plemstva, ki bi sesalo se svojimi starimi predpravimi na našem narodnem telesu. Tudi dandanes ima plemstvo v Avstriji še mnogo veljave in ugleda. Mnogo je še državnih ustanov, kjer se še čuti plemstvo varno. A naš narod je vseskozi demokratičen in zato tudi mu v bližnji bodočnosti ne bo de težko pogrešati onih ljudij, katerim se po žilah pretaka «modra kri», ki mislijo še dandanes, da so vse drugače ustvarjeni, nego drugi navadni ljudje. (No, par častnih izjem je vendar-le; da-si jih menda ni več, nego je prstov na eni roki.)

Dandanes ima vsaki človek svoje pravice. Dandanes si izbiramo poslance, ki nam potem delajo zakone, dandanes ima ljudstvo — porotniki — pravico odločevati med življenjem in smrtjo človeka. Ali prej je bilo vse to drugače. Plemstvo je imelo vse pravice v svojih rokah, pravico so imeli ubiti te, kadar koli se jim je ljubilo. Kakor nam pravi zgodovinar, živeli so plemiči tudi med nami — a živeli so v našo veliko škodo, ker so bili ptujci. A tudi mi smo imeli v starih časih svoje plemiče, svoje voditelje, svoje «župane». A te so nam naši sosede pomorili.

Ptují vladarji so z mečem v roki prinesli novo vero, nove zakone in nove običaje, a mi smo plačali vse to — z lastno svobodo. Preširnov «Krst pri Savici» nam pripoveduje, kako se je boril zadnji slovenski plemič za staro vero. Malo krdelee neustrašenih bojevnikov se je bilo zbralo okoli njega, pripravljeni potočiti zadnjo srago krvi za svobodo naroda — a padli so pod mečem zmagovalčevim — in z njimi je padla tudi svoboda naroda slovenskega. Tam, kjer je slovenski sin prelivl svojo kri, kjer je daroval življenje na oltar bogovom, na oltar domovine, tam se je zablestil sveti križ z novo vero, vero Kristovo, ali požrešni tujec je hotel tako, da smo tudi luč Kristove vere morali poplačati z izgubo narodne svobode. Zviti in zlobni tujec je zlorabljal luč vere, da nam je v nje svitu koval verige hlapčevstva.

Politični pregled.

TRST, 26. maja 1899.

K položaju. Včerajšnji dan še ni prinesel odločitve. Kronska posvetovanje je bilo baše jako kratko. Cesar da se je omejil le na to, da je vzel na znanje predloge in menjenja obeh ministerskih

predsednikov, torej pravega posvetovanja ni bilo. Meje tem se nadaljuje pogovori med obojestranskimi ministri. Vidi se, da bi najvišji krogi radi videli, da bi se našla kaka pot iz zagate, da bi ne prišla krona v neprijetno položaje, da bi morala odločiti proti tej ali oni polovici monarhije. Dosedaj še ni nobene opore za sodbo, na katero stran da se nagiba krona. Ali to se smatra kakor neizogibno, da pade ono ministerstvo, proti kateremu se izreče krona.

Eksekutivni odbor desnice se je bavil včeraj le z nagodbo in je sklenil, da bo večina podpirala vlado na pogajanjih za nagodbo. Ker stoji sedaj nagodbena pogajanja v ospredju vsega zanimanja, je bilo predvideti, da bo to vprašanje prvo na dnevnem redu tudi v eksekutivnem odboru desnice, in tudi to je bilo predvideti, da večina obljubi vladi svojo podporo. Temu tudi ne oporekamo, marveč moramo biti le zadovoljni, da se je našla enkrat tudi na avstrijski strani vlada, ki se upira ogerskim pretenzijam. V soboto bo zopet seja eksekutivnega odbora in v tej seji pride še le na vrsto notranje politično položaje. Glede sklepov, ki jih store v soboto, smo pa zelo radovedni, kajti v notranji avstrijski politiki je storila vlada grofa Thuna vse možno v to, da bi jej večina — ne obljubila podpore. Mi dvomimo celo, da bi vlada sedaj hotela ali mogla dati toliko garancij, da bi se naši poslanci, z ozirom na to, kar se godi z nami, mogli odločiti za vztrajanje na strani vlade. Nadejamo se, da se naši poslanci zavedajo, kolika odgovornost sloni na njih. Včerajšnja poročila naša moramo popraviti v toliko, da se ni sešel izvrševalni odbor naše «Zveze», ampak da je bilo le posvetovanje pri podpredsedniku dru. Ferjančiču. Sklenili so, da skličejo v Ljubljano shod vseh slovenskih in hrvatskih deželnih in državnih poslancev v protest proti zahtevam Nemcev.

Narodno-politiške zahteve Nemcev.

Ponavljamo torej: ako primerjamo to, kar zahtevajo Nemci za svojih 5% na Kranjskem, s tem, kar — odrekajo tretjinama slovenskega prebivalstva na Koroškem in Štajerskem, smo že na jasnem, da Nemci niso nikdar mislili na spravo in pravičnost, ampak, da jim je jedini cilj — podjarmljenje in nasilje. O popolni, absolutni in brezpogojni enakopravnosti, kakor jo umevamo mi, kakor je zapisana v osnovnih zakonih — kakor jo zahteva pojm božje pravice in ki je sama ob sebi umevna v pravni državi po načelu: jednake dolžnosti in jednake pravice — niti ni govorimo, kajti iz programa Nemcev za Kranjsko, Koroško in Štajersko, je razvidno, da oni se ne zadovoljujejo niti s tem, da bi bili prvi med enakimi, ampak da hočejo biti diktatorji nad brezpravnimi. Ali mej tem, ko koroškimi in štajerskimi Slovencem odrekajo vsako politično in narodno pravo in jim nočejo privoliti nikakih pogojev in sredstev za gojenje svoje narodne individualnosti ter jim prisojajo le nečastno žrtvarenje, pa so svoj program gledé primorskih pokrajin povili v kratke besede: «Naravna zveza nemške kulture in našega narodnega gospodarstva s primorskimi pokrajinami ob Adriji naj se vzdržuje in povspesuje z vsemi primernimi sredstvi!» Tu ni torej nijedne same besede o narodnostnih odnosih v teh pokrajinah, nijedne besede o tem, koliko mero pravice bi hoteli dovoliti slovenski večini v deželi! Ako postavimo poleg tega nemškega postulata za Primorje in Dalmacijo še zahtevo v splošnem delu, da se odpravijo vse desedanje jezikovne odredbe, odredbe in instrukcije, kar jih je izišlo v jezikih stvarih nam v prilog, ter izjavo, da gledé nemščine naj ostane pri stari praksi, da nam torej hočejo vzeti še one mrvce, ki smo si jih pridobili s težko muko in mnogoletnimi borbami, vidimo pred seboj grozno dejstvo, da Nemci sploh ne pripoznavajo naše ekzistence, da-si smo v primorskih pokrajinah v veliki večini, in da-si je v Dalmaciji 500.000 Hrvatov poleg le 16.000 Italijanov, živeli le kakor kolonije, in — nič Nemcev!! Nemško zemljepisje za bodočnost torej sploh ne pozna Slovencev in Hrvatov v primorskih pokrajinah in v Dalmaciji!

In naši Italijani? Zadovoljni so in se že vsele trenutka, ko sestavitelji tega programa pridejo zopet na vladno oblast. «Piccolo» in «Indipendente» sta jih že obvestila, da jih takrat primejo za besedo. Slepci!! Da niso zgubili vse razsodnosti in

vsacega pogleda v bodočnost, da niso zgubili zmožnosti za presojanje tega, kar se snuje in pripravlja pred njihovimi očmi, in da so sploh sposobni za umevanje izreka v programu Nemcev, da treba utrjati kulturno in gospodarsko ukupnost z veliko Nemčijo ter to ukupnost plesti dalje do Adrije, ne bi se veselili in videli bi, da Trst in Primorje, kakor si je mislijo Nemci za bodočnost, nista italijanska, ampak — nemška! Za sedaj še seveda hočejo pustiti Italijane pri miru, ker jih potrebujejo za uničevanje Slovanov, preko katerih hočejo sezidati veliki nemški most do Adrije, ali ko Italijani dovrše to zamorčevo dolžnost in ko bo dovršeno to veliko delo, tedaj izvedo tudi Italijani, po čem diše nemški postulat. Italijani naj le pomagajo kopati grob Slovanom, a pride čas, ko se zavejo, da so kopali grob tudi sebi. Italijanom laska to seveda, da so Nemci jednostavno prestopili na dnevni red preko Slovanov ob Adriji, in da so z jedno roko izbrisali našo ekzistenco, ali to roko je vodil veliki nemški «Drang nach Osten». Nemci hočejo le, da jim Italijani ostanejo nekaki «platzhalterji» dotlej — dokler ne bo bila velika nemška ura. Po takem moramo zaklicati «Slepci!» tudi avstrijskim državnikom, ki ne vidijo, da deklamacije Nemcev o nemški vezi, ki baje spaja avstrijsko državo, niso družega, nego španjska stena, za katero se pletejo niti od Berolina do Adrije. Tista kulturna in gospodarska ukupnost z Veliko Nemčijo bila bi smrtni udarec samostojnosti naše države, gospodarski in — državnoopravni.

Taki so torej veliki nemški načrti, katerih snovatelji sede v Berolinu. Na Slovanih pa je sedaj, da vržejo od sebe vse ozire na zaslepljenost — avstrijskih slepcev, da vsprejmejo ta boj in ga izvajujejo s tem vspehom, do nemški načrti ostanejo — utopije. Z odločno roko naj zagrabijo za zadrgo, ki jim jo hočejo vreči okolo vratu. Odgovor na nemški program bodi, kakor pravi «Slovenec»: Nikdar! Nikoli! Slovani naj raje — kakorvsklika «Slovenski Narod» — izkrvavé v tem boju, nego bi se dali upreči v suženjski jarm. Narodi, ki niso bili uničeni na krvavem bojišču, ne propadajo, ampak zgodovina pravi, da se zatiranci slednjč vsikdar razbili okove, v katere so bili ukovani.

Ozirom na nemško zahtevo gledé Primorske bi pripomnili še jedno. Poročevalec za primorske pokrajine je bil baje — vsaj listi so tako govorili svojedobno — znani kranjski baron Schwegel. Ru-dečica srama nam sili v obraz, da je moral biti ravno sin slovenske matere, ki je sodeloval na takem atentatu na lastno kri in na našo ekzistenco. Menili bi torej, da je ne sme biti več slovenske stranke, ki ne bi pretrgala sleherne vezi z ljudmi, mej katerimi sede taki — baroni!

Novinski glasovi o programu Nemcev. «Politik» piše: «Najnižje je zlezel program v onih točkah, ki se tičejo Slovencev. To ni nikaka zahteva več, to je jednostavno zasramovanje, storjeno jednemu celemu, avtohtonemu, vrlemu in krepko vspenjajočemu se plemenu. Ta bratski narod naš se proglašabrezpravnim, v nagem pomenu te besede. Na južnem Štajerju, kjer je naseljeno zdržema, mu hočejo ugrabiti s trdom priborjene slovenske vsporednice v Celju in mu neusmiljeno vzkratiti tudi druge narodne zahteve. Slovencem na Koroškem nočejo privoščiti niti te vodene juhe, tu jim hočejo odrekati celo pravico do ljudskošolskega pouka v materinem jeziku; to je početje, kakoršnjega ne bi našli v nobeni drugi kulturni državi. Na Kranjskem pa, kjer biva 28.000 Nemcev — največ v Ljubljani — poleg 500.000 Slovencev, naj bi teh 5 odstotkov Nemcev uživali isto mero v pouku, glede veljave svojega jezika pa naj bi bili celo pad Slovenci. To so zahteve tako — da rečemo na rahlo — tako abnormalne vrste, da morejo vzbuditi le še psihopatično zanimanje za one, ki so jih izprožili. Take pogoje more diktirati le zmagovalce v tla poraženemu nasprotniku. Ta program je le sramotno rojstvo iz ohjstnosti, poželjivosti in — diletantizma». — Tudi socialnodemokratska «Arbeiter Zeitung» očita programu Nemcev, da je čisto pozabil, da Nenemci v Avstriji niso kaka neznatna manjšina, in da Slovani v Avstriji niso nikaki podjarmljeni barbari, ki bi se hoteli dati potisniti v drugo vrsto. To ni nikaka nemškonacijska, ampak bedasta politika. To je program, ki je prišel za par rodov prepozno. Kulturno raz-

vitega naroda ni možno potlačiti in naj se ga tudi ne tlači. Nemei bi veliko več koristili svojemu narodu, ako bi dali Slovanom, kar jim gre, ker potem bi mogli zahtevati tudi oni, kar jim gre.

Konservativni »Vaterland« pa pravi, da so se sestavitelji programa postavili na stališče: nam kolikor le mogoče mnogo, drugim kolikor le mogoče malo. Steinwender je imenoval Nemce gospodski narod, no, nobel in velikodušen ni ta gospodski narod! Ta program je izjava o — lastnem bankrotu.

Emil Castelar, o katerem poročamo v brzojavkah, da je nevarno obolel, je med tem umrl. Smrt tega moža obžaluje vsa Španjska. Kraljica in vlada ste izrazili Castelarjevi družini svoje sožalje. — V soboto zvečer pripeljejo pokojnikove ostanke v Madrid, kjer jih polože v zbornici v neki sobi, ki je navlašč spremljena v kapelo. Republikanski poslanci prirede Castelarju veličasten izraz žalovanja.

Emil Castelar se je rodil 8. septembra leta 1832. v Cadixu, študiral pravo in modroslovje, spisal nekaj novel ter se potem posvetil političnemu življenju, v katerem je bil vodja republikanske stranke. Kakor profesor na vseučilišču v Madridu je užival vsled svoje zgovornosti mnogo upliva, posebno na mladino. Po neuspehi ustaji l. 1866. je bil in contumaciam obsojen v smrt, po revoluciji l. 1868. pa se je vrnil v Madrid; za časa republike je vodil ministerstvo zunanjih stvari ter je z diktatorsko močjo užugal ustaše. Vsled tega je zgubil že takrat, l. 1874., zaupanje svojih republikanskih somišljenikov. Bil je za republiko na federalistični podlagi, branitelj svobode v veri, novinstvu, pouku, društvih in zborih. Bil je strasten sovražnik Nemcev, zlasti po zmagi istih nad Francozi. Januvarja meseca leta 1890. pa se je očitno izrekel za monarhijo ter zapustil politično življenje.

Domače vesti.

Nadvojvodi Franu Ferdinandu je podelil bavarski regent pri ne Luitpold imejiteljstvo drugega polka težkih jezdecev, čegar prejšnji imejitelj je bil pokojni prestolonaslednik nadvojvoda Rudolf.

Zasluzeno priznanje. Mnogozasluzni in vro obljubljeni župnik svetoivanski, velečastiti gospod Ivan Ev. Trevn, je bil z dnem 24. t. m. imenovan papeževim komornikom z naslovom »monsignore«. Bog živi vrlega starčka še mnogo let veri in narodu na korist!

Imenovanje. Ces. kr. deželnega sodišča svetniki gg. Artur Fleischer, Avgust Jakopič in Emil vitez Nadamlenzki so imenovani sodnimi svetniki na c. kr. višem deželnem sodišču za Primorsko v Trstu. Veseljem pozdravljamo imenovanje gosp. Avgusta Antonoviča Jakopiča, kateremu srčno čestitamo.

Se jim-li posreči? Pišejo nam: Mnogokrat ste že pisali o zaroti, ki so jo sklenili tržaški lahoni proti našim društvom, s tem, da nam ne dajejo več svojih gledališč v najem. Do tega koraka jih je privela okolnost, ker so opazili, da se narod naš čedalje bolj zaveda svojih dolžnosti, a osobito so bili poparjeni po ogromni udeležbi na velikem plesu »Delalskega podpornega društva« in pa na koncertu pevskega društva »Kolo«. Ta poslednji jih je tako presenetil da so se jeli kar tresti same jeze.

Največ jih je jezilo, videče, kako mi tudi brez plakatov polnimo največe gledališče, dočim so imeli oni vsakokrat na pol prazno!!

Da nam torej zaprejo sapo, so sklenili, da nam ne dajo več nobenega gledališča!

Posledica temu je, da sti naši pevski društvi zgubili skoraj pol leta z učenjem krasnih komadov, pa jih ni mogoče porabiti, ker ni zato primernege prostora! Koliko truda in stroškov — zastonj!

Ostaja nam še ena sama rešilna nitka in ta je vrt pri šoli družbe sv. Cirila in Metoda. Pevsko društvo »Kolo« se je oprijelo te rešilne niti ter napovedalo svojo vrtno veselico za dan 4. junija. Ako ta veselica izpade dobro, bo društvo še nadalje delalo v prid in čast naroda, drugače pa se je bati, da — opešamo. Ako bodo vsi sloji našega meščanstva upoštevali važnost tega čilega mladega društva in v obče položaj tržaških Slovencev, smemo upati,

da bo vrt natlačen in narod z kolaši vred — zadovoljen.

O d i n.

Skupili so jo! Pišejo nam: Na binkoštni ponedeljek je bil v Rojanu shod tuk. krščanskih socialistov. Meni ni bilo do tega shoda, ker jaz imam dovolj posla z narodnim delom in mi torej ne preostaja časa za druge boje. Ker sem pa že bil v Rojanu, sem šel obiskat tamošnje društveno gostilno, da si tam privežem — želodec!

Že pred uhodom sem opazil precejšen redarstveni aparat, kar je značilo, da se omenjeni shod še ni izvršil.

Šel sem si in ogledal udeležence, katerih je bilo kaka stotina, ter sem opazil takoj, kako da so navzoči dvojni socialisti (krščanski in demokratični), ki se prepirajo mej seboj!

Ne mené se za te prepire, sem šel na vrt, kjer sem našel krdelec somišljenikov.

Čez nekoliko časa smo začeli neko petje in opazili ob jednom gruho kakih 30 socialnih demokratov, ki so peli delavsko himno v — laškem jeziku!!

Laško petje v Rojanu in v narodni gostilni! Navzoči narodnjaki so takoj začeli reagovati: »Ven žnjimi, v Kalabrijo, cikorija« itd. Da niso prvi utihnili in odhiteli, ne vem, kako bi bilo prošlo, ker stolice že niso hotele biti mirne! Taki so ti rudeči, a taki so tudi — oni drugi: kamor zahajajo, prepevajo le laski!

Vspored koncertu društva »Slava« od sv. Marije Magdalene spodnje, ki se bo vršil v nedeljo dne 28. t. m. v krčmi konsumnega društva pri sv. Ani, bo nastopni: 1. Knobloch: »Levsilny«, koračnica, izvaja godba. 2. Volarič: »Le pevaj ptičica«, poje mešan zbor. 3. Razvitje društvene zastave. Na zastavo se pripne trak, poudarjen od »Konsumnega društva« pri Sv. Mariji Magdaleni spodnji. 4. Farkaš: »Venček narodnih pesmi«, udara tamburaški zbor. 5. Laharnar: »Vesela tovaršija«, poje mešan zbor. 6. *». »Sladke misli«, valček, udara tamburaški zbor. 7. F. Vilhar: »Na vrelu Bosne«, poje moški zbor z bas solo. 8. *». »Hrvatska polka«, udara tamburaški zbor. 9. Zajc: »Zrinski Frankopan«, poje moški zbor. 10. »Dva gospoda in eden sluga«, veseloigra v enem dejanju. — Odmor. — 11. Ples.

Shod na Opčinah. V nedeljo dne 28. t. m. bo na Opčinah v prostorih g. Ivana Goriupa javen ljudski shod in sicer ob lepem vremenu na planem, drugače v dvorani. Dnevni red bo sledeči: 1. Pogovor o pogozdovanju občinskega sveta. 2. O razdelitvi občinskih pašnikov mej opravičene vaščane. 3. O nastanjenju poljskega čuvaja. 4. Pogovor glede ustanovitve konsumnega društva za Opčine. — Začetek ob 4. uri popoldne.

O d b o r.

Bratovščine sv. Cirila in Metoda: občni zbor — veselica — letno poročilo. (Zvršetek). Po občnem zboru so se zborovalec podali na šolski vrt k veselici. Ljudstva se je zbralo do 2000. Slavni tamburaši-kolaši so zasedli oder, pevec Ciril-Metodovec pa so se postavili pred oder. Gostje so sedeli okolo miz, mnogi pa so oblegali oder in pevce. H kratu oglasili pa so se pevec »V petju« ter zapeli Volaričovo skladbo »Poziv k petju« točno, navdušeno. Petju je sledilo točno izvajanje tamburašev-kolašev, menjavno s petjem. Oboji, tamburaši in peveci, pa so imeli zelo težko stališče in to zaradi neprikladnosti odra. Svetujemo torej slav. pevskemu društvu »Kolo«, naj si ga svoj koncert postavi svoj oder na pripravejšem mestu v šolskem vrtu, sicer je škoda truda in požrtvovanja. 5. točka vsporeda: Nastop »Zelenega Jurija«, je morala izostati, ker se je »Zeleni Jurij« na potu ponesrečil; vendar pa je pisal tržaškim Slovence, posebe tistim, ki še ne vedo, da so Slovenci, obširno pismo, katero je tajnik prečital. Ker smo bili preoddaljeni, nismo slišali vse vsebine dotičnega pisma, zato ga tudi čitateljem ne moremo podati.

Na vrtu, kakor tudi po zborovanju v šoli se je razpečevalo »Letno poročilo«, ki ga je izdala bratovščina za l. 1898. Prav je storil odbor, ča je začel izdajati letno poročilo, kajti sedaj še le poznamo stanje bratovščine. Marsikteri je morda mislil, da ima bratovščina izmej 27000 tržaških Slovencev vsaj deseti del udov. Prebravši letno poročilo pa se je čudom čudil, da jih ima komaj šestdeset del. Kaj je temu krivo, da tržaški Slovenci tako zanemarjajo to prekristno bratovščino? Zato, ker je

bratovščina cerkvena naprava? Kaj pa je družba sv. Mohorja? Nočem se spuščati v nadaljno razmotrivanje tega vprašanja, marveč svetujem, naj bi si čitatelj naročil pri bratovščini dotično »Letno poročilo«, da bo videl, kakšne ude ima in kaj je ta bratovščina. Voditeljema, ki sta pripravila bratovščino zopet na pravo pot napredka, veleč, g. predsedniku Stembergerju in podpredsedniku, g. Rakušu, pa kličemo: »Le nevstrašeno naprej za vero in narod naš!«

Iz Divače nam pišejo: Tukajšnje bralno društvo je imelo v soboto dne 20. t. m. svojo veselico. Vedite, da je bila to veselica, kakoršnje Divača ni še videla. Od sreča mora biti hvaležna vsa Divača vrlemu odboru bralnega društva, a v prvi vrsti in posebno zahvalo zasluži neutrudljivi društveni načelnik, kateri se je mnogo potrudil, da je prišlo do take krasne veselice. Ali kakor je povsodi med dobrim tudi slabega, tako je tudi pri nas v Divači.

Za glavo bi se prijel vsaki pametni človek, ko bi vedel, koliko spletk in ovir se je nastavljalo odboru, da bi se veselica le ne izvršila častno. In kdo so ti nasprotniki? Morda tuji? Ali drugorodneži? Ne! Kdo pa? — Oj, strmite! Prvi domačini so to, dobri posestniki, kateri bi morali skrbeti za čast svoje vasi; torej tudi za to potrebno društvo ter je podpirati.

Tam so se torej pletle mreže, tam se je agitovalo, tam so celó nagovarjali pevce, naj ostanejo doma ter tako pusté odbor na cedilu.

Ker ima pa jedna odkritosrčna beseda več veljave nego pa tisoč hinavskih, izpodletelo jim je vse, in vzlie vsemu agitovanju bila je veselica krasna.

Videči, da se jim ne da ujeti nihče, prišli so tudi oni, a videlo se jim je takoj na obrazih, da jim ne diši nič prijetno.

Mi pa pametneji vaščanje, kateri vemo ceniti značaje onih oseb, ki so v odboru, katerim bomo vedno iz srca hvaležni, ne moremo drugače, nego zaklicati:

Vsegamogočni razsvetli glave vsem zaslepljenecem! Pameten vaščan.

Utonil je v Puljskem zalivu dne 23. t. m. zvečer strojevodja državne železnice, J. Cuderman. Kakor nam poroča njegov znanec, zvalilo je bilo lepo morje njega in dva prijatelja v barčico, da se malo razvesele v večernem hladu. Ko so bili že precej daleč zunaj, hotel si je Cuderman napraviti cigareto. O tej priliki se je nagnil preveč na stran, barka je zgubila ravnotežje ter se prevrnila. Vsi trije so padli v vodo; vendar so kmalu prišli na površje, in Cuderman je svetoval prijateljema, naj se držita čolna, on pa da hoče plavati k obali po pomoč. Precej časa sta ga videla znanca, kako se je bližal obali. V trenutku pa jima je zganil izpred oči — in dosedaj ni sledu o ponesrečeneu.

Lep sad obeta že sedaj 12-letni Mario Zei, ki je dne 25. t. m. vsled prepira sunil nekemu tovarišu enake starosti svoj nož v hrbet. Dr. Sinigaglia je dal ranjenega dečka spraviti v njegovo stanovanje, podelivši mu prvo pomoč.

Iz-pred naših sodišč. »Viva l' Italia!« je kričal dne 4. aprila t. l. na velikem trgu 25-letni brivec Herman Haidl. Na potu v ulico Tigor pa je še klical redarjem lepe priimke kakor: »porci, assassini, ščavi itd.«

Dne 25. t. m. je stal pred sodiščem, kjer je trdil, da se ničesar ne spominja, ker je bil takrat pijan. Branitelj odvetnik Breitner je dokazoval, da izraz simpatije nasproti prijateljski državi, kakor je naša zaveznica Italija, ne more biti zločin po § 305. kaz. zak. Sodišče pa je spoznalo, da je klie »Viva l' Italia!« izzivanje, sovražno naši državi, klie antipatrijotičen, posebno v Trstu, ter je obsodilo Haidla v — tri tedne zapore.

Istega dne je bil obsojen 60-letni L. Budini iz Vidma v 6 mesecev težke ječe in odpravo preko meje, ker je rabil besede, žaljive za nadvojvodinjodovo Štefanijo.

So pač ljubi tički to in v Trstu — mili gostje!

Poskušena samomora. 22-letni mornar Rudolf Arzon si je dne 25. t. m. ob 7. uri zvečer v svojem stanovanju v Campo S. Giacomo št. 2, prerezal vrat na večih krajih; po prvi pomoči, katero mu je podal zdravnik z rešilne postaje, so ga spravili v bolnišnico.

Istega dne je naznanila neka žena redarstvu, da se je nje 23-letni sin Ignacij Forasutti, ki je natak brez službe, podal v neko kavarno z namenom, da se zastrupi z fenilno kislino. Poiskali so ga ter spravili v opazovalnico tukajšnje bolnišnice.

Vse p. n. gg. naročnike, ki še niso obnovili svoje naročnine, prosimo, da to v kratkem store, ker bi bili drugače primorani, jim brezpogojno ustavititi list.

Upravništvo „Edinost“.

Različne vesti.

Samomori na Dunaju. Minole binkošne praznike se je na Dunaju iz raznih vzrokov izvršilo, oziroma poskusilo — deset samomorov. V dveh slučajih se identiteta samomorilec ni mogla določiti.

Poboljšava na torpedih. Avstrijski polkovnik Aubry je izumil aparat, namenjen, da zagotovi torpodom namerovano smer. Oklopnic »Carnot« je v Toulonu poskušala ta stroj, katerega hočejo nabaviti za francosko mornarico.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Koper 26. (Deželni zbor.) Navzočih je bilo 18 laških poslancev. O zakonskem načrtu za uvedbo takse na bicikle se je vnela daljša razprava. Proti sta govorila posl. Bennatti in Rizzi. Načrt se je vsprejel z veliko večino.

Posl. Bartoli je poročal v imenu politično-ekonomičnega odseka o dopolnilni volitvi v mestni skupini Pazin-Labinj-Plomin in v skupini Piran, predlagal je naj se volitvi posl. Ventrella in dra. Costantinija odobri, zajedno pa naj se naloži deželni odbor, da sporoči vladi o nezakonitem postopanju okrajnega glavarja v Pazinu, Šorlija.

Vladni komisar je branil okrajnega glavarja, češ: ako se je zgodila kaka nepravilnost, se je zgodila le po krivem tolmačenju zakonu, ne pa v ta namen, da bi se koristilo kateri stranki. Posl. Scampicchio je dolžil okrajnega glavarja Šorlija, da se vsaki trenutek posvetuje s hrvatskimi korifeji. Posl. Vareton je nasvetoval, naj se predlog Bartolijev popolni tako, da se poročilo prijavi vladi v protest proti nezakonitemu postopanju okrajnega glavarja, in z zahtevo, da vlada izda naredbe, ki onemogočijo take zlorabe.

Načrti zakona za železnico Trst-Poreč-Kanfanar so se izročili politično-ekonomičnemu odseku. Prihodnja seja jutri.

Dunaj 26. Njegovo Veličanstvo cesar je vsprejel danes predpoludne ministra za trgovino barona Dipaulija, in potem ministerskega predsednika Kolomana Szella.

Budimpešta 26. »Ung. Tel.-Corr.-Bureau« javlja z Dunaja: Dosedaj še ni prišlo do odločitve. Ogerski ministri odpotujejo danes v Budimpešto. Ministerski predsednik Szell se povrne v nedeljo na Dunaj.

Javna zahvala.

Ginjena po tolikih izrazih iskrenega sočutja, izreka podpisana rodbina najprisrčnejšo zahvalo vsem onim, ki so ji na katerikoli način izrazili svoje sožalje, ter jo tolažili na prebitki izgubi ljubega in nepozabnega sina

Jakoba.

Posebno se zahvaljuje veleč. gosp. kapelanu Guštinu, ter barkovljanskim dekletam za krasno okinčanje odra. Še enkrat: Srčna hvala vsem!

Barkovlje, 25. maja 1899.

Družina Jakoba Pertot.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Molin piccolo št. 9 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov.

Razprodava na debelo.

Poduk v glasbi.

Vogrič Hrabr. ulica Stadion 19, l. n. poučuje glasbo praktično in teoretično, doma in zunaj

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Aquedotto št. 8. Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3, krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste. kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročila.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna, cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago, delikatese, likere itd.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beccherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij. Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9, priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo proti povzetju.

Prodajalnica dobro obiskovana, spojena s tabakarno in žganjarijo se odda v najem. Natančneje se zve v upravništvo.

Rinnione Adriatica di Scurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdiriv št. 2, (v lastni hiši).

Zaloga šivalnih strojev „Singer“.

Podpisani ima v svoji zalogi navedene šivalne stroje po najnižjih cenah.

Stroj „Singer“ I. vrste 32 gld.

Daje tudi na mesečne obroke po 3 gld.

Anton Cerkvénik,

Via Media št. 6, Trst.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na 4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{4}$ % 30- „ „ 3 $\frac{3}{4}$ % V napoleonih na 30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ % 3-mesečni „ 2 $\frac{1}{2}$ % 6- „ „ 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankoveli avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in od 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablounz, Gradec, Sibinj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk in italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

V soboto dne 27. maja se odpre

kopelj Buchler nasproti Lloydove palače.

Slovenska gostilna

Antona Kramberger

v ulici Rossetti št. 2.

se priporoča sl. občinstvu. Točijo se dobra istrska in dalmatinska vina, toči pa se izborna senožeško pivo.

Dve slovenski gostilni

v Trstu sti na prodaj. Natančneje ustmena ali pismena pojasnila daje **Jože Vodopivec** v kavarni Commercio.